

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Diascepsin Hanc Theologicam De Coelo Beatorum

**Pfaff, Christoph Matthaeus
Bardili, Eberhard Ludwig
Maercklin, Friedrich Jacob**

Tubingae, 1722

VD18 15032876-ddd

Corollaria

[urn:nbn:de:bsz:31-130208](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130208)

spirituali acti magnâ cordis nostri æstuatione gloriam istam anhelamus, & ubi novimus, nîl immundum in eandem introiturum, sanctificationi nostræ eò avidiorem consecremus operam, quò & avidius futuræ hujus & præstantissimæ vitæ desiderium nos tenet.

COROLLARIA

in fugam vacui
addita.

I. Insignis error, sed metaphysicus saltem is est, quando LIBERIIUS de S. AMORE (a) in genere ait, personalitatem esse saltem denominationem quandam externam.

G 2

II. Sic

(a) in epist. Theol. 1. p. 4. Quisnam sub nomine LIBERII de S. AMORE lateat, quærunt eruditi. Primum quidem, cum Salmurii apud Henr. Desbordes imprimeretur liber, JO. CLERICO, juveni 24. annorum tum ac ibidem studiis operam danti tributus fuit. Alii CLAUDIO PAJONIO, Pastori Reformato Aurelianensi eum adscribere. JO. FAESIUS in not. ad weinenden Jesum p. 62. PHIL. LIMBURGIUM fortis hujus parentem esse dicitavit. JO. FRID. MAYERUS in thesibus de incarnatione Hamburgi A. 1692. ventilatis §. IV. professus est, celeberrimum CLERICUM sibi hoc ex ipso sciscitanti haud negasse, se esse Autorem. Ast MAYERUM memoriâ hic lapsum esse, exstat in vitâ Clerici ab ejusdem amico scripta p. 28. Nihilominus libellum CLERICO tribuerunt sine hæsitatione RICH. SIMON, PET.

II. Sic enim personalitates in divinis quoque essent meræ denominationes externæ , id quod purus putus foret Sabellianismus.

III. Certè si in humanis quoque personalitates meræ denominationes externæ essent , id tamen ad divina applicandum haud est (*b*). Nimis periculosa foret ejusmodi *ἐς ἄλλο γένος μεταβασις*.

IV. Ast & , quî id , quòd substantiam ultimato terminat , complet , perficit & actuat , mera denominatio externa fit , Scholasticis , queis subtilis mens & alta idea est , dijudicandum relinquimus.

V. ὁ Λόγος , carni unitus , in se spectatus (*c*) , malè à LIBERIO dicitur esse ens incompletum . Neque enim ultimata subsistentia τῷ λόγῳ sed potius carni , quæ nunquam sola existit , deneganda est.

VI. Malè arguit LIBERIUS , quando ait (*d*) si personalitas tam in naturâ humanâ quàm in divinâ esse dicatur , divinitatem fore ens incompletum . Nullus Scholasticus est , qui ita arguat , qui ejusmodi contradictionem in adjecto ponat.

VII. Definitionem illam , quòd suppositum sit id , quod neque pars neque adjunctum alius rei est (*e*) , rectè jugulavit CYPRIANUS . Ast nec licet , alias terminis significationes dare , & deinde tamen de sententiâ quâdam

POIRETUS , ADR. BAILLETUS , VINC. PLACCIUS , JO. DIECMANNUS & vel maximè , qui animadversiones in epistolas Liberianas edidit & Helmstadii A. 1699. sub præsidio J. A. SCHMIDTII defendit , E. S. CYPRIANUS . Nolim verò egomet Viro eruditissimo tribuere librum , contra quem protestatur . (*b*) Vide diss. nostram Anti-Bazilianam 2. p. 10. (*c*) l. c. p. 4. (*d*) p. 3. (*e*) p. 3.

dam communi, ubi termini aliter & juxta communem suum valorem sumuntur, judicium ferre.

VIII. Non potest admitti, quod (f) dicitur, creaturas arctius inter se uniri posse, quàm creaturam cum Deo.

IX. Nimis lata hæc est definitio unionis personalis quod sit consensus unicum totum cum humanitate componendi, ita, ut utriusque proprietates & actiones & creaturæ passiones toti composito tribui possint (g). Quo ipso tamen non existimamus, LIBERIUM unionem personalem in mero voluntatis consensu ponere, uti nonnemo existimavit.

X. Jam verò ad unionem personalem requiritur juxta receptam hypothesein 1. hypostaseos communicatio 2. *ἁπλοῦς*. Consequens est naturarum, idiomatum, apostelestmatum communicatio. Et hæc unio sine dubio arctior est unione istâ consensuali.

XI. Scilicet unio ista consensualis, quæ est e. g. inter socios ejusdem societatis, non est unio hypostatica, sed paritatica, hoc est, Nestoriana (h).

XII. Rectè duas hæc propositiones, *humana Christi natura habet & non habet suam subsistentiam* secum invicem conciliavit in paradoxis Theologicis Vir eruditissimus JO. FABRICIUS (i).

XIII. Perperitatem humanæ Christi naturæ, quam nuper defendimus, in terminis effert Formula Concordiæ (k): *Christus humanam naturam non deposuit, sed in omnem aeternitatem retinet.*

XIV. Meditationes illas de fide & hæresi nuper in Saxoniâ confutatas ne vidimus quidem unquam, nec adhuc, quâ linguâ scriptæ sint, scimus. Nihil profus nobis

G 3

(f) p. 7. (g) p. 9. (h) p. 11. (i) ad p. 11. sqq. (k) Vide ejus amœnitates Theologicas p. 455. (l) p. 767.

cum hoc libello commercii est. Itaque ergò indignum Viro probo facinus est, libellum & quidem talem, qui Sociniana dicitur fovere principia, nobis imputare.

XIV. Cum Fratribus altercari & Ecclesiam, inconsultis litibus satis haecenus vastatam, novis disceptationibus lacerate, nec pietatis nec prudentiae est. Non nostra haec est consuetudo, nec eorum, qui pacem Ecclesiae amant 1. Cor. XI, 16. Satius est, generoso silentio & pia mente injurias qualvis proculcare & condonare. Nec sanè est, quòd novos Satanæ, quòd novos hostibus religionis veræ, qui dudum intestinas illas digladiationes nostras rident & nasiduncis suspendunt, eacinos moveamus vel motos nuper sic augeamus.

XV. Tùm verò pessimè causam nostram ageremus nos, si & cum illis congrederemur, queis affectuum malè compositorum ætus, queis calami crassioris excessus, qui publicam animadversionem jam incurrit, queis convitia & calumniae loco armorum sunt, qui ridiculo modo judicium in nos privilegiumque infallibilitatis sibi sumunt, qui sententiam nostram ne intelligunt quidem, qui nullo veritatis sed avito rum saltem præjudiciorum studio tanguntur, queis curta admodum judicii præstantioris solidæque scientiæ suppellex est. Haud enim verum pervidere valet animus, ubi hæc efficiunt. Sic verò &, quod dudum diximus, in praxin ipsi deducimus novaque ista ratione sub initium statim altercationi inconsultæ terminum ponimus.

XVI. Quod restat, fortis est veritas & suâ se luce defendit. Injuriz verò & calumniæ, queis illa impetitur, fumorum ad instar pereunt, nec profectò animi nostri egregiâ profus conscientiâ divinâque gratiâ armati atque in Deo siti altampacem turbare valent unquam.

Fr. Edm.

St. Maria

St. Michael

St. Johannes

St. Peter

St. Paulus

St. Agathe

St. Barbara

St. Ursula

St. Katharina

St. Margaretha

St. Veronika

St. Elisabeth

St. Anna

St. Maria Theresia

St. Josefine

St. Theresia

St. Agathe

St. Barbara

St. Ursula

St. Katharina

St. Margaretha

St. Veronika

St. Elisabeth

St. Anna

I, A